

hatóságok „teljes függetlenségének” biztosítását előíró kötelezettségnek a Németországi Szövetségi Köztársaság általi megsértését. A szakmai, jogi vagy szolgálati felügyelet közötti különbségektől függetlenül a felügyeletnek e mindhárom fajtája az irányelv által megkövetelt függetlenség megsértését jelenti.

Az irányelv célja szerinti értelmezés alapján a közösségi jogalkotó az irányelv 28. cikke által a felügyeleti hatóságokra ruházott feladatok tényleges végrehajtásának biztosítása érdekében tartotta szükségesnek a teljes függetlenség garantálását. A „teljes függetlenség” koncepciója az irányelv elfogadásának történetéből is kiviláglik. A tagállami felügyeleti hatóságok „teljes függetlenségének” követelménye a közösségi adatvédelmi vívmányok meglévő rendszerébe szintén jól illeszkedik. Ezenkívül az Európai Unió alapjogi chartájának 8. cikke értelmében a személyes adatok védelmére vonatkozó szabályok tiszteletben tartását „független hatóságnak kell ellenőriznie”.

A Németországi Szövetségi Köztársaság által képviselt felfogás a viszonylagos függetlenségről, azaz a felügyeleti hatóságnak pusztán az ellenőrzött szervtől való függetlenségéről, már az irányelv egyértelmű, „teljes” függetlenséget megkövetelő szövegével sem egyeztethető össze. Ráadásul ezen értelmezés teljesen kiüresítené a 28. cikk (1) bekezdésének második mondatát. A Bizottság szerint az az érvelés is elfogadhatatlan, miszerint az EK 95. cikk, mint az irányelv elfogadásának irányadó jogalapja, valamint a szubszidiaritás és az arányosság elve a „teljes függetlenség” megszorító értelmezését teszi lehetővé. A Bíróság már kimondta, hogy az irányelv elfogadása az arra irányuló hatáskörnek megfelelően történt, illetve, hogy a nem gazdasági vonatkozású tényállások esetén tilos annak rendelkezéseit megszorítóan értelmezni. A kérdéses rendelkezés ezenkívül nem lép túl az irányelv által az EK 95. cikkel és a szubszidiaritás elvével összhangban követett cél eléréséhez szükséges mértéken.

(¹) HL L 281., 31. o.; magyar nyelvű különkiadás 13. fejezet, 15. kötet, 355. o.

Az Elsőfokú Bíróság (második tanács) T-348/03. sz., Koninklijke Friesland Foods NV (korábban Friesland Coberco Dairy Foods Holding NV) kontra az Európai Közösségek Bizottsága ügyben 2007. szeptember 12-én hozott ítélete ellen az Európai Közösségek Bizottsága által 2007. november 22-én benyújtott fellebbezés

(C-519/07. P. sz. ügy)

(2008/C 37/11)

Az eljárás nyelve: holland

Felek

Fellebbező: az Európai Közösségek Bizottsága (képviselők: H. van Vliet és S. Noë meghatalmazottak)

A másik fél az eljárásban: Koninklijke Friesland Foods NV, korábban Friesland Coberco Dairy Foods Holding NV

A fellebbező kérelmei

- A Bíróság semmisítse meg a megtámadott ítéletet, utasítsa el a határozat (¹) megsemmisítése iránti keresetet, és a Koninklijke Friesland Foods NV-t (KFF) kötelezze az Elsőfokú Bíróság előtti és a jelen fellebbezési eljárás költségeinek a viselésére;
- másodlagosan annyiban semmisítse meg a megtámadott ítéletet, amennyiben az a Koninklijke Friesland Foods NV-n kívül a piac egyéb olyan szereplőinek is biztosít bizonyos jogokat, akik 2001. július 11-én kérelmet nyújtottak be az érintett támogatási rendszer alkalmazása vonatkozásában a holland adóhatóságokhoz, és annyiban utasítsa el a határozat megsemmisítése iránti keresetet, amennyiben az a KFF-en kívül a piac egyéb olyan szereplőinek is biztosít bizonyos jogokat, akik 2001. július 11-én kérelmet nyújtottak be az érintett támogatási rendszer alkalmazása vonatkozásában.

Jogalapok és fontosabb érvek

A Bizottság álláspontja szerint az Elsőfokú Bíróság tévesen alkalmazta a jogot azáltal, hogy:

- i. úgy ítélte meg, hogy a KFF érdekelt volt az eljárásban, mivel amennyiben helyben hagyják keresetét, a holland hatóságokkal megvizsgáltathatja a nemzetközi finanszírozási műveletekre alkalmazott támogatási rendszerre vonatkozó kérelmét (a megtámadott ítélet 58–73. pontja);
 - ii. úgy ítélte meg, hogy a KFF-et közvetlenül és személyében is érinti a határozat (a megtámadott ítélet 93–101. pontja);
 - iii. a határozatot a Bizottság által nem ismert, és általa a határozata meghozatalakor nem is ismerhetett tényekre – azaz a KFF konkrét helyzetére – alapítva semmisítette meg (a megtámadott ítélet 141–143. pontja);
 - iv. első rész: mivel tévesen nem vitatott – tehát bizonyítottnak ítéli – az Elsőfokú Bíróság érvelésének egy alapvető jelentőséggel bíró része (az Elsőfokú Bíróság tévesen állapítja meg, hogy a Bizottság nem vitatja, hogy a felperes 15 hónapon belül meg nem változtatható könyvelési intézkedéseket tett, valamint pénzügyi és gazdasági döntéseket hozott, a megtámadott ítélet 137. pontja);
- második rész: mivel úgy ítélte meg, hogy a kizárólag valamely támogatási rendszer alkalmazására kérelmet benyújtó valamely vállalat hivatkozhat a bizalomvédelem elvére (a megtámadott ítélet 125–140. pontja);
- v. úgy ítélte meg, hogy a KFF jogosan hivatkozhat az egyenlőség elvére (a megtámadott ítélet 149. és 150. pontja);

vi. másodlagosan: mivel megsemmisítette a megtámadott ítéletet, annyiban amennyiben az a KFF-en kívül a piac egyéb szereplőinek is biztosít bizonyos jogokat (a megtámadott ítélet 1. pontja).

(¹) A Hollandia által a nemzetközi finanszírozási műveletekre alkalmazott támogatási rendszerről szóló, 2003. február 17-i 2003/515/EK bizottsági határozat (HL L 180., 52. o.).

lapodásnak (¹) (EGT-megállapodás) a szabad tőke mozgásra vonatkozó és lényegében az EK 56. cikkel megegyező 40. cikkét. A holland társaság tőkéjében részesedéssel rendelkező norvég és izlandi társaságok helyzete objektíve hasonló az ugyanilyen részesedéssel rendelkező holland társaságokéhoz. Nem igazolható a holland szabályozás. Bár a tagállamok tehetnek intézkedéseket a visszaélés megelőzése érdekében, ezen intézkedéseknek arányban kell állniuk a kifizető céllal, a jelen esetben pedig nem ez a helyzet.

(¹) HL L 1., 1994.1.3.

2007. november 23-án benyújtott kereset – Az Európai Közösségek Bizottsága kontra Holland Királyság

(C-521/07. sz. ügy)

(2008/C 37/12)

Az eljárás nyelve: holland

Felek

Felperes: az Európai Közösségek Bizottsága (képviselők: P. van Nuffel és R. Lyal meghatalmazottak)

Alperes: Holland Királyság

Kereseti kérelmek

- A Bíróság állapítsa meg, hogy a Holland Királyság – mivel a Norvégiában vagy Izlandon illetőséggel rendelkező társaságok számára fizetett osztalékokat más feltételekkel mentesíti az osztalékadó levonása alól, mint a holland társaságoknak fizetett osztalékokat – nem teljesítette az EGT-megállapodás 40. cikkéből eredő kötelezettségeit;
- a Holland Királyságot kötelezze a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

A holland adójogszabályok értelmében nem vonják le az osztalékadó a holland társaság által Hollandiában illetőséggel rendelkező más – az osztalékfizető társaságban legalább 5 %-os részesedéssel rendelkező – társaságnak fizetett osztalék után. Ezzel ellentétben az osztalékadó le kell vonni, ha az osztalékban részesülő társaság Norvégiában vagy Izlandon rendelkezik illetőséggel, kivéve ha az osztalékban részesülő társaság az osztalékfizető holland társaságban (norvég társaság esetében) legalább 25 %-os vagy (izlandi társaság esetében) 10 %-os részesedéssel rendelkezik.

A Bizottság álláspontja szerint a holland adójogszabályok eltérő bánásmódban részesítik a Norvégiában vagy Izlandon, illetve a Hollandiában illetőséggel rendelkező társaságokat. Ez akadályozza a tőke Hollandia és Norvégia vagy Izland közötti szabad mozgását, ami sérti az Európai Gazdasági Térségről szóló megál-

A Finanzgericht Düsseldorf (Németország) által 2007. november 22-én benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem – Dinter GmbH kontra Hauptzollamt Düsseldorf

(C-522/07. sz. ügy)

(2008/C 37/13)

Az eljárás nyelve: német

A kérdést előterjesztő bíróság

Finanzgericht Düsseldorf

Az alapeljárás felei

Felperes: Dinter GmbH

Alperes: Hauptzollamt Düsseldorf

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

- 1) Úgy kell-e értelmezni a Kombinált Nomenklatúra (¹) 20. árucsoportjához tartozó 5. b) kiegészítő megjegyzést, hogy a hozzáadott cukortartalmú gyümölcslevek fogalma alatt olyan gyümölcslevek is értendők, amelyek bár ténylegesen nem tartalmaznak hozzáadott cukrot, mindenkori hozzáadott cukortartalmukat azonban a Kombinált Nomenklatúra 20. árucsoportjához tartozó 5. a) kiegészítő megjegyzés alapján számították ki?
- 2) Úgy kell-e értelmezni a Kombinált Nomenklatúra 20. árucsoportjához tartozó 5. b) kiegészítő megjegyzést, hogy a „gyümölcsökből vagy koncentrált gyümölcslé hígításával előállított” kitétel csak az e kiegészítő megjegyzésben említett „természetes állapotú gyümölcslé [...]” kifejezés részletesebb magyarázatára szolgál, e kitétel azonban ténylegesen a vám elé állításuk szerinti mindenkori állapotú (nem erjesztett és hozzáadott alkoholtartalom nélküli) gyümölcslevek valamennyi fajtájára alkalmazni kell?